

Justitsministeren (Ole Espersen):

Jeg tror, at hr. Hagen Hagensen har misforstået mig, når jeg taler om, at vi tænker på assisterende tjeneste, for så vidt angår de samfundstjenestedomte. Der er ikke tale om, at det skal være noget særlig let arbejde, men der er tale om en form for arbejde, som ikke er det, vi normalt kalder arbejde på egen hånd; der er tale om, at de skal være sammen med andre, simpelt hen også for at andre ved, om forpligtelsen opfyldes. De andre emner, som hr. Hagen Hagensen rejste, er jeg villig til at drøfte, og jeg kan forstå, at der nok kommer en lejlighed til det i retsudvalget.

Hr. Steen Folke nævnte spørgsmålet om, hvorfor vi fremhæver berigelseskriminelle og ikke f.eks. personer, der er dømt for spirituskørsel eller vold. Nu er det jo sådan, at et af formålene – og måske det væsentligste – ved dom til samfundstjeneste er at undgå fængselsstraffe på 2, 3, 4, 5 eller måske 6 måneder, for det er de straffe, der ødelægger folks arbejdsmuligheder, deres familieliv osv., hvorimod en dom på 14 eller 20 dage for spirituskørsel typisk vil kunne afsones på en sådan måde, at den pågældendes tilværelse ikke i øvrigt slås i stykker. Så længe der kun er tale om et beskedent forsøg, har vi altså i hvert fald ment at burde reservere det til de tilfælde, som jeg har nævnt her.

Vi tror, der typisk vil blive tale om domme for berigelsesforbrydelser, men det er ikke helt udelukket, at der kan være en speciel form for spiritussag, måske oven i købet en speciel form for voldssag, hvor der ikke er nogen som helst udsigt til gentagelse – der kan være helt særlige grunde, som har motiveret vold i en bestemt situation – og hvis dommeren, kriminalforsorgen og den pågældende institution finder, at det er noget så helt specielt, at de gerne vil tage den pågældende, selv om det er en slags vold, mener vi ikke, det skal være udelukket.

Hvad angår spørgsmålet om lov, beslutning eller redegørelse, vil jeg for det første sige – jeg tror, det var hr. Bjørn Elmquist, der brugte udtrykket »at pinde ud« – at hvis vi pinder ud i detaljer, præcis i forhold til hvilke lovovertrædelser, præcis i forhold til hvilke institutioner, præcis måske i forhold til hvilke personer man kan anvende samfundstjeneste, så har vi i virkeligheden i

modstrid med det, som vist hr. Hagen Hagensen også ønsker, begivet os ind på at tage det skøn fra domstolene, som de har efter § 57 i øvrigt, når der idømmes betingede domme. De otte punkter, der er nævnt dér, er nævnt på 2-3 linjer som otte muligheder for domstolen til at vurdere i den konkrete situation, om det er rimeligt eller ej i forhold til stort set en hvilken som helst lovovertrædelse, og hvis vi her meget præcist sagde til dommerne: dér må I, og dér må I bestemt ikke, så ville vi for så vidt handle i strid med princippet i § 57 for betingede domme, som jo i øvrigt ikke har givet anledning til nogen kritik.

Det er grunden til, at jeg tror, at det bedste vil være, når det nu er en forsøgsordning, at vi i forsøgsperioden sørger for, at folketingsretten fastlægger de rammer, der skal være tale om. Det kan ske ved et forslag til en beslutning, og det vil jeg meget gerne udarbejde efter de ønsker, der har været her, hvor vi altså præciserer rammerne, og hvor vi også godt kan sige, som straffelovrådet har udtalt det, at der formentlig kun i specielle tilfælde – måske meget specielle tilfælde – kan blive tale om dom til samfundstjeneste i forsøgsperioden, når det drejer sig om visse bestemte lovovertrædelser. Det kan man godt forestille sig i en forsøgsperiode, og det kan man forestille sig i en beslutningsform. Men som sagt ville jeg finde denne udpinding i en lovsform på det grundlag, vi har nu, mindre hensigtsmæssig, og det er derfor, jeg vil give tilsagn om, at vi udarbejder et sådant udkast til en folketingsbeslutning, som derefter vil kunne forelægges retsudvalget på sædvanlig måde.

Hvad angår invalidepensionen, skal jeg sige, at det naturligvis først og fremmest er et socialt spørgsmål, hvorvidt man bør kunne have invalidepension i 6 måneder, som jeg kan forstå på spørgsmålet – jeg kender ikke reglerne – at man har, når man bliver sat ind i et fængsel, i modsætning til en folkepensionist. Uden at jeg som sagt er specialist, vil jeg tro, at sagen er den, at en person, der er invalidepensionist, og som skal i fængsel, især hvis det ikke drejer sig om lange fængselsstraffe, skal have et hjem at vende tilbage til, har nogle forpligtelser, han skal opfylde. Og hvis han ikke får mulighed for det i kraft af sin invalidepension, hvordan er hans stilling så, når han kommer ud? Så skal han formentlig alligevel have de samme penge fra